

*Uit de
geschiedenis
van het*

Internationaal Open Kampioenschap

De geschiedenis van het Nederlands Internationaal Open Kampioenschap nam een aanvang in 1912. De eerste kampioen was de in België werkzame Engelse professional George Pannell. Door de Eerste Wereldoorlog werd in 1914 de titel niet verspeeld, doch in 1915 werd besloten het kampioenschap weer te laten doorgaan, hoewel op sterke buitenlandse deelneming natuurlijk niet mocht worden gerekend.

Het was niettemin een bijzondere prestatie van wijlen G. M. del Court van Krimpen om als amateur de titel te winnen met het voor die dagen buitengewoon lage totaal van 152 slagen voor 36 holes.

Door de deelneming van enkele hier te lande geïnterneerde Britse officieren, kreeg het tournooi in 1916 onverwacht een internationaal tintje; Major Charles Bryce won toen de titel. De laatste amateur die de titel won, was de Belg Florent Gevers in 1918. Sedertdien is de titel in handen van beroepsspelers gebleven.

De grote opbloei van golf, die in 1924 een aanvang nam met de opening van de eerste 18-holesbaan in ons land, de Haagsche Golf Club op Waalsdorp, betekende tevens dat ons Internationaal Open Kampioenschap ging meetellen als een begeerlijke trofee onder de professionals van naam. Onder de deelnemers en winnaars vinden we spelers van Europese, ja zelfs van wereldvermaardheid: Aubrey Boomer, Ernest Whitcombe, Auguste Boyer, Marcel Dallemagne behoorden in hun dagen tot de "upper ten" in het beroepsgolf. Ook Henry Cotton, toen nog een jong professional, behoorde in die jaren tot de deelnemers.

Marcel Dallemagne was de laatste die het kampioenschap won over 36 holes in 1933. In 1934 werd het kampioenschap op de internationale standaard gebracht en voor het eerst over 72 holes verspeeld. In dat jaar kregen we tevens onze eerste niet-Europese kampioen in de persoon van de Zuid-Afrikaanse professional en kampioen

Een fraaie foto van de eerste hole op de Twentsche Golfclub, het strijdtoneel van het Nationaal Open kampioenschap.

Sid Brews, die twee jaar achtereen „kwam, zag en overwon”. Vervolgens kwam in 1936 Floor van Donck, van wie iedereen toen reeds beweerde dat hij een grote toekomst tegemoet ging. Van Donck heeft de voorspellers geen oneer aangedaan: In 1947 was hij één der meest gevreesde tegenstanders in alle belangrijke Britse tournooien en ook dit jaar deed hij weer van zich spreken. Van Donck werd na '36 nog tweemaal kampioen: in '37 en '46.

De kampioenschappen van de laatste jaren vóór de oorlog waren zeer sterk bezet. In '38, toen Padgham op élatante wijze — o.m. met een record-ronde van 66 op de Waaldorpse baan van de Haagsche Golf Club — winnaar werd, zagen wij onder de deelnemers Cecil Denny en Marcel Dallemagne, alsmede de bekende Britse amateurs Henry Longhurst en Harry Bentley. In '39 was het Bobby Locke, sindsdien een der meest besproken figuren in het internationale golf; verleden jaar behoorde hij tot de hoogste prijswinnaars in de Ver. Staten en wat zijn rondengemiddelde betreft, bleef hij zelfs ruim beneden de winnaar van de Vardon Trofee in Amerika.

Bezien we de scores, waarmede in de loop der jaren ons Internationaal Open Kampioenschap is gewonnen, dan valt het op hoe met de moderne speltechniek en het moderne materiaal — stalen stokken, betere ballen — de scores steeds lager werden. Aubrey Boomer was de eerste, die in 1924 met een totaal van 138 voor 36 holes beneden een gemiddelde van vier slagen per hole bleef; vervolgens was het Ernest Whitcombe in 1928 met 141 en sedert 1932 — toen Boyer met 137 won — is de score van de winnaar onaf-

gebroken beneden een gemiddelde van vieren gebleven.... tot Van Donck in 1946 won met een totaal van 290. Maar toen hadden we dan ook zes jaar oorlog achter de rug!

In 1947 werd de traditie hersteld door onze landgenoot Joop Rühl, die in een moordende hitte op de Eindhovensche Golf Club een zenuwslopende laatste ronde speelde en tenslotte met drie slagen voorsprong op Forrester met een totaal van 279 de titel won.

Groot was de vreugde in het Nederlandse kamp, want het was sedert 1930 — toen Dirk Oosterveer de titel won — niet meer voorgekomen dat de kampioensbeker in Nederland bleef. De beste resultaten der Nederlandse professionals in die tussentijd waren: 1937 Piet Witte als eerste Nederlander op de zesde plaats, 1938 Rühl als negende, 1939 weer Rühl als zesde en in 1946 nogmaals Rühl als tweede.

De erelijst luidt:

Gespeeld op:

1912 G. Pannell	158	
1913-1914 niet verspeeld		
1915 G. M. del Court van Krimpen *)	152	
1916 Maj. Ch. Bryce *)	166	
1917 J. Oosterveer	160	
1918 F. Gevers *)	159	
1919 D. Oosterveer	155	Haagsche G.C.
1920 H. Burrows	151	Kennemer G. & C.C.
1921 H. Burrows	158	Domburgsche G.C.
1922 G. Pannell	160	Noordwijksche G.C.
1923 H. Burrows	153	Hilversumsche G.C.
1924 A. Boomer	138	Haagsche G.C.
1925 A. Boomer	144	Haagsche G.C.
1926 A. Boomer	151	Haagsche G.C.
1927 P. Boomer	147	Haagsche G.C.
1928 E. R. Whitcombe	141	Haagsche G.C.
1929 J. J. Taylor	153	Hilversumsche G.C.
1930 D. Oosterveer	152	Haagsche G.C.
1931 F. Dyer	145	Kennemer G. & C.C.
1932 A. Boyer	137	Haagsche G.C.
1933 M. Dallemagne	143	Kennemer G. & C.C.
72 holes:		
1934 Sid Brews	286	U.G.C. „de Pan”
1935 Sid Brews	275	Kennemer G. & C.C.
1936 Floor van Donck	285	Hilversumsche G.C.
1937 Floor van Donck	286	U.G.C. „de Pan”
1938 A. Padgham	281	Haagsche G.C.
1939 A. D. Locke	281	Kennemer G. & C.C.
1940-1945 niet verspeeld		
1946 Floor van Donck	290	Hilversumsche G.C.
1947 J. Rühl	279	Eindhovensche G.C.

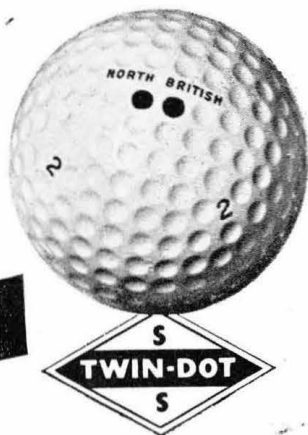
*) Amateur.

“THE FINEST BALL ON THE
MARKET TODAY”

Says F. van Donck

The Choice of Champions

ASK FOR

MANUFACTURED IN EDINBURGH, SCOTLAND BY THE NORTH
BRITISH RUBBER COMPANY LIMITED